

Glazbala s tipkama

Najpoznatije glazbalo s tipkama je **glasovir**. Kod njega je tipka poluga koja završava batićem čiji udarac po žici stvara ton. Na glasoviru jačina tona ovisi o jačini pritiska na tipku što sviraču omogućava izvođenje različitih dinamičkih nijansi.

Pijanino je posebni oblik glasovira kojemu su žice okomito postavljene. Zahvaljujući tome on je bitno manji od glasovira i stoga najraširenije glazbalo za kućno muziciranje. Pedalama koje se nalaze na glasoviru i pijaninu možemo regulirati jačinu i dužinu zvuka.

Čembalo je preteča glasovira. Za razliku od glasovira gdje pritiskom na tipke batić udara o žice, kod čembala se ton dobiva trzanjem žice. Takav ton je jasan, rezak ali kratkog trajanja.

Sintesajzer (sintetizator zvuka), može oponašati zvuk orgulja ali i svakog drugog glazbala, kao i stvoriti sasvim novi zvuk.

Zvuk **orgulja** nastaje pritiskom tipke na klavijaturi, tako da struja zraka iz mijeha ulazi u svirale gdje se stvara ton. Obično ih možemo naći u crkvama i velikim koncertnim dvoranama. Zbog svojih izuzetnih zvukovnih mogućnosti orgulje su prozване „kraljicom instrumenata”. Glazbalo su s najbogatijim zvučnim volumenom i bojom.

Za razliku od glasovira kod kojeg se rukama svira samo po jednoj klavijaturi, kod orgulja i čembala glazbenici sviraju rukama na **manualima** kojih može biti više (od 2 do 5), a nogama po pedalama.

Harmonika je glazbalo koje se sastoji od dva dijela spojena mijehom. Na harmonici desna ruka svira melodiju pomoću klavijature ili gumbića, dok lijeva ruka svira pratnju na gumbima te rasteže i steže mijeh.

Kod **čeleste** pritiskom na tipku batić udara u metalne pločice različitih veličina.

PROFIL